

263360

COLOZJEVE INFORMACIJE

oktober 1976

št. 10. (56) leto 5

KAJ JE SAMOPRISPEVEK?

Za samoprispevek se delovni ljudje in občani prostovoljno odločajo — na referendumu — in ga vežejo na določen program. Samoprispevek je pri nas dobil (kot institucija) svoje mesto v času, ko smo začeli intenzivno prehajati od tako imenovanega državnega urejanja na samoupravno odločanje.

Samoprispevek je oblika, s pomočjo katere zadovoljujemo naše najbolj žgoče potrebe. Potreben bo slej ko prej tako dolgo, dokler ne bomo dosegli popolne samoupravne organiziranosti naše družbe. Danes je samoprispevek tudi oblika, s katero moramo računati tudi zato, ker z njim razrešujemo probleme, ki se pojavljajo v naši družbi; ne nazadnje tudi zato, ker smo na področjih družbenih dejavnosti porabo zavestno omejili. Obenem pa samoprispevek pomeni utrjevanje osnovne ustavne in zakonske intence, da delovni človek postaja neposredni urejevalec svojega življenja in pogojev svojega dela.

KDO BO OPROŠČEN PLAČEVANJA SAMOPRISPEVKA

Občani naj bi z novim samoprispevkom ljubljanskih občin združevali sredstva v višini 1,5 odstotka od čistega osebnega dohodka. Tako bi v petih letih (od 1. januarja 1977 do 31. decembra 1981) zbrali 879 milijonov dinarjev, kar pomeni dve tretjini vrednosti skupnega programa. Preostali del bi združile interesne skupnosti s področij, ki so zajeta v programu bodočega samoprispevka in družbenopolitičnih skupnosti.

Občani z nižjimi osebnimi dohodki naj bi bili oproščeni (tako je bili tudi doslej) plačevanja samoprispevka. Plačevali naj ga ne bi vsi tisti prebivalci Ljubljane, ki ne zaslužijo več kot 2000 dinarjev mesečno, oziroma tisti, pri katerih osebni dohodek na družinskega člana ne presega 900 dinarjev. Ta predlog so potrdile vse občinske in Mestna skupščina Ljubljane. Višino cenusa pa je predlagal mestni sindikalni svet.

Zavezancem za samoprispevek naj bi se prispevani znesek obračunal kot odbitna postavka pri odmeri davka na osebni dohodek. Samoprispevka naj ne bi plačevali tudi tisti delovni ljudje in občani, ki imajo osebni dohodek od kmetijske dejavnosti, če njihov letni katastrski dohodek ne presega več kot 2500 dinarjev na gospodarstvo in jim je kmetijstvo edini vir preživljanja.

Da bi bili pri uresničevanju bodočega samoprispevka čim bolj racionalni in obenem tudi učinkoviti, se bomo naslonili na dosedanje izkušnje pri načrtovanju izgradnje objektov in dali pri tem prednost ponoviti zgrajenih projektov iz dosedanjega programa. Pri tem pa nam aktivnosti in potrebe občanov v krajevnih skupnostih narekujejo večnamembnost in odprtost objektov.

2

Občani bi z novim samoprispevkom združevali sredstva v višini 1,5 odstotka od čistega osebnega dohodka. Tako bi v petih letih od 1. januarja prihodnjega leta dalje — zbrali 879 milijonov dinarjev, kar pomeni dve tretjini vrednosti skupnega programa. Preostali del bi združile samoupravne interesne skupnosti s področij, ki so zajeta v programu bodočega samoprispevka v Ljubljani in družbenopolitične skupnosti.

NEKAJ MOJIH, TVOJIH, NAŠIH DINARJEV

S programom prvega samoprispevka bo v Ljubljani do konca 1978 leta zgrajenih 50 objektov družbenega standarda: v 25 vrtcih bo prostora za 3640 otrok, v 25 osnovnih šolah bo 230 novih učilnic z vsemi spremljajočimi prostori.

Ker se v Ljubljano letno priseli okoli 2500 ljudi, prav toliko pa šteje naravni prirastek, je Ljubljana vsako leto gostejša za 5000 ljudi. Kakšna je torej situacija danes?

Nismo še uspeli realizirati enoinpol izmenskega pouka v šolah, celodnevne šole v večjem obsegu ni mogoče izpeljati, nismo dosegli 50 odstotnega varstva predšolskih otrok, osnovna zdravstvena mreža je šibka, število starejših občanov, ki čakajo za sprejem v domove, je veliko.

Odtod odločitev družbenopolitičnih dejavnikov ljubljanskih občin in mesta, da predlagajo občanom glasovanje na novem referendumu, za nov program 49 objektov: 20 vrtcev za 2400 otrok, 19 osnovnih šol s 180 učilnicami, 5 zdravstvenih objektov in 4 domove, za 840 starejših občanov.

ZAKAJ SAMOPRISPEVEK?

Zaradi hitrega naraščanja potreb po objektih družbenega standarda, družbene dejavnosti, ki v okviru samoupravnih interesnih skupnosti rešujejo svoja vprašanja investicij v razširjeno reprodukcijo, ne morejo slediti velikim potrebam. Prav tako pa je tudi očitno, da bruto osebnega dohodka ali akumulacije v gospodarstvu ni možno obremeniti z novimi, večjimi prispevki za izgradnjo nujno potrebnih objektov družbenega standarda. Prav zato mora priti do veljave socialistična solidarnost vseh delovnih ljudi, da se zavestno odločijo, da pospešimo gradnjo vrtcev, šol, zdravstvenih domov in domov za ostarele iz sredstev samoprispevka, iz zavestno opredeljenih sredstev za zavestno opredeljen program.

GLASUJMO "ZA"

Še leto in pol in Ljubljana se bo v vrsti jugoslovanskih mest predstavila z enim največjih uresničenih projektov na področju družbenega standarda: dogradili bomo 25 vzgojnovarstvenih zavodov in prav toliko osnovnih šol — vse kot pridobitev prvega ljubljanskega samoprispevka.

Vendar pa se ob tem dosežku ne gre ustaviti. Ob izkušnjah dosedanjega — prvega samoprispevka v Ljubljani — ter upoštevaje razmere v našem mestu, bomo prvemu projektu dodali novega, obenem z njim pa še novo kvaliteto, samoprispevek, za katerega naj bi se Ljubljanci opredelili na jesenskem referendumu obsega poleg vzgojnovarstvenih zavodov in osnovnih šol še zdravstvene objekte in objekte za starejše občane.

Uresničitev takega programa ne bo prinesla zgolj zboljšanja družbenega standarda občanov in delovnih ljudi, temveč bo tudi neposredno vplivala na produktivnost dela. O tem nas prepričujejo izjave naših strokovnjakov in nemara še močneje — primeri vsakodnevne prakse.

Na začetku tega srednjeročnega obdobja ugotavljamo, da so posamezne družbene dejavnosti v Ljubljani v kaj različnem materialnem položaju, precejšnje razlike so tudi med občinami. Dobrine družbenega standarda zaradi tega niso vsem enako dostopne.

Z notranjo pobudo občanov, najbolj neposrednim izrazom solidarnosti — z odločanjem za samoprispevek — bomo mogli te razlike vzajemno in postopoma odpraviti.

KAKŠNA BO TOREJ NAŠA ODLOČITEV?

"ZA"

Glasevali bomo "ZA" in to 21. novembra 1976, točno pet let po tem, ko smo izglasovali prvi samoprispevek. "ZA" zato, ker bomo na osnovi vseh argumentov prepričani, da je ta naša odločitev najprimernejša, najbolj samoupravna, ekonomsko socialno upravičena, solidarnostna za inachenje pogojev življenja vseh naših občanov in tudi družbenopolitično upravičena, ker je konkretno dejanje v izvajanju načel z novo ustavo opredeljene samoupravne izgradnje naše družbe.

Izvedbo programa iz novega samoprispevka pa nedvomno pomeni tudi lažje reševanje problemov investicij na drugih področjih družbenih dejavnosti, ki niso zajete v ta program. Zato upravičeno pričakujemo največjo podporo tudi vseh tistih volilcev, s področij družbenih dejavnosti, ki v programu nimajo svojega mesta, a pričakujejo upravičeno razumevanje tudi za njihove probleme. Tudi ti objekti morajo prihajati v sklep reševanja v okviru naših letnih in srednjeročnih programov razvoja, ter prav tako oblikujejo celoto našega življenja in dela v okolju, kjer združujemo sredstva in delo in v našem združenem delu v zgradbi

našega doma in urejevanja njegove okolice za najprimernejše življenje občana v naši socialistični družbi.

Tudi navedeni razlogi in argumenti naj vodijo k pozitivni opredelitvi za samoprispevek, ki bo odraz naše politične in samoupravljalne odločnosti — graditi nove odnose in samoupravni socializem.

Predsednik
SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE
Tone Kovič, dipl. ing. I.r.

IZ OBRAZLOŽITVE PROGRAMA GRADENJ IZ SAMOPRISPEVKA II

VVZ MEDVODE PRESKA KS MEDVODE V STANOVANJSKEM BLOKU ZA 90 OTROK IN ZAKLONIŠČE

Po stanju julij 1975 živi na območju KS Medvode preko 700 predšolskih otrok. V obstoječem VVZ je vključenih v družbeno organizirano varstvo 120 predšolskih otrok, z novim VVZ objektom, ki se bo pričel graditi v letu 1977 pa bo pridobljenih nadaljnjih 120 mest. Kljub temu pa za območje KS Medvode s tem še ne bo možno zagotoviti potrebnega vzgojnovarstvenega prostora. Zaradi tega je nujno, da se v okviru stanovanjske soseske v Preski, kjer bo v naslednjih 3 letih zgrajenih 290 stanovanj (soseska je že v izgradnji) planirajo dislocirani oddelki za 90 predšolskih otrok, ki bodo priključeni centralnemu VVZ Medvode.

SAMOSTOJNA OSNOVNA ŠOLA MEDVODE—SVETJE KS MEDVODE 12 UČILNIC, ZAKLONIŠČE IN TELOVADNICA

Izgradnjo nove šole na Svetju narekuje nadaljnji porast števila učencev, ki se vključujejo v obstoječo centralno osnovno šolo Franca Bukovca v Preski. Ta šola zajema učence iz območja KS Medvode in okoliških zaselkov, kjer je bilo po stanju julij 1975 že 923 šoloobveznih otrok. Pričakovati je, da bo imela centralna osnovna šola od sedanjih 776 učencev v naslednjih dveh šolskih letih preko 850 šoloobveznih otrok, nadaljnja stanovanjska gradnja na območju krajevne skupnosti Medvode (290 stanovanj v Preski) in individualna gradnja stanovanjskih hiš ter povečani naravni porast pa bodo vplivali neposredno tudi na povečanje števila učencev na celotnem območju. Z izgradnjo nove šole na Svetju z 12-timi učilnicami in telovadnico, kuhinjo in drugimi skupnimi prostori bi bilo možno zagotoviti pouk v ena in pol izmeni za okoli 500 učencev.

ZDRAVSTVENI DOM MEDVODE

Da bi postopno zagotovili izboljšanje pogojev za izvajanje zdravstvenega varstva občanom na območju KS Medvode, bi bilo potrebno predhodno izoblikovati programske osnove ter pridobiti projektno dokumentacijo za novogradnjo pri ZD Medvode. Obstoječi objekt namreč ne ustreza pogojem dela zdravstvenih služb, ker je bila stara zgradba po letu 1945 v okviru

GLASUJMO "ZA"

iskanja premostitvenih rešitev le nekoliko preurejena.

V okviru programskih osnov in glavnega projekta bi bilo potrebno upoštevati kot izhodišče obstoječe število prebivalstva na območju, ki ga zajema Zdravstveni dom Medvode (preko 12.000 prebivalcev), nadaljnji porast števila prebivalstva, na katerega bosta vplivala naravni porast in nadaljnja stanovanjska gradnja, v cilju, da bi že v okviru načrtovanja zagotovili nove zdravstvene prostore za okoli 20.000 prebivalcev. Pri tem bo potrebno upoštevati še specifičnost medvoškega industrijskega bazena. Planirani znesek 1.500.000 din vključuje razen okvirnih stroškov izdelava

OBJEKTI PO SAMOPRISPEVKU
V OBČINI LJUBLJANA-ŠIŠKA:

Objekt	Lokacija	Ocena invest. vrednosti v 000 din
1. Samostojna osnovna šola Koseze, KS Podutik Koseze II. faza v SŠ-9 6 učilnic	Lokacija zagotovljena	6,000.000
2. Samostojna osnovna šola VŠS 7/1 v KS Dravlje 18 učilnic, zaklonsišče, kuhinja za 1000 obrokov, telovadnica	Lokacija zagotovljena v ŠS 7/1	42,100.000
3. Prizidek Osnovne šole I. N. Očka, KS Vižmarje-Brod II. faza 4 učilnice, zaklonsišče	Lokacija ob novi šoli	8,000.000
4. Prizidek Osnovne šole France Rozman, KS Šentvid, telovadnica, zaklonsišče	Lokacija bo zagotovljena do 31. 10. 1977	15,700.000
5. Prizidek osnovne šole Franc-Marn, Vodice KS Vodice 8 učilnic, zaklonsišče	Lokacija je zagotovljena	18,440.000
6. Samostojna osnovna šola Medvode-Svetje KS Medvode 12 učilnic, zaklonsišče in telovadnica		29,120.000
7. Centralni vrtec VVZ v KS Dravlje za 200 otrok in zaklonsišče	Lokacija je zagotovljena v Soseski ŠS 10, Draveljska gmajna	21,000.000
8. VVZ v SŠ 7/1 v KS Dravlje v stanovanjskem bloku za 120 otrok in zaklonsišče	Lokacija je zagotovljena v ŠS	5,500.000
9. Centralni vrtec v ŠS 7/1 za 180 otrok in zaklonsišče	Lokacija je zagotovljena v ŠS 7/1	20,400.000
10. VVZ Medvode Preska KS Medvode v stanovanjskem bloku za 90 otrok in zaklonsišče		2,800.000
11. VVZ v KS Hinko Smrekar v stanovanjskih blokih za 60 otrok	Lokacija je zagotovljena v ŠS 4/1	2,800.000
12. VVZ KS Zg. Šiška za 120 otrok in zaklonsišče	Lokacija je zagotovljena	15,000.000
13. Prizidek pri ZD Šiška	Lokacija ob obst. ZD	61,500.000
14. Dom upokoencev 228 mest	Objekt je v gradnji	81,000.000

Z ZBORA DELAVCEV

Na zborih delavcev, ki so bili dne 14. oktobra za delavce v obratu Rakovnik in Preska v jedilnici obrata Preska, ter za delavce obrata Medvode v sejni sobi v Medvodah je tekla beseda o treh točkah dnevnega reda:

1. Sprejem ukrepov, ki so potrebni za organiziranje TOZD-ov
2. Informacija o realizaciji samoprispjevka I.
3. Potrditev programa gradenj za samoprispjevek II.

AD 1.

Glede na priprave v zvezi z organiziranjem naše delov-

4

vo programskih osnov, idejnega in glavnega projekta tudi okvirno opredeljene stroške priprave zemljišča (predhodno bo potrebno pridobiti zemljišče — z odkupom). Dokončno bo potrebno tudi opredeliti lokacijo novogradnje, ki bi bila verjetno cenejša v kolikor bi se ta realizirala kot prizidek pri obstoječem objektu zdravstvene enote Medvode, v nasprotnem primeru bo potrebno pripraviti projektno dokumentacijo za novogradnjo na dislociranem območju, ki bi bila bistveno dražja zaradi velikih stroškov izgradnje komunalnih priključkov, ureditve parkirišč idr.

ne organizacije na TOZD-e je potrebno soglasje delavcev, da se lahko prične postopek za ustanovitev letih.

SKLEP št. 14 Zbor delavcev obrata Medvode, Preska in Rakovnik daje soglasje na pričetek postopka za ustanovitev TOZD-ov v naši delovni organizaciji.

Za predsednika zbora delavcev predvidenega TOZD-a "Smole" je bil predlagan tov. Kuret Jurij, za predsednika zbora delavcev predvidenega TOZD-a "Premazi" pa tov. Izlakar Alojz.

SKLEP št. 15 Zbor delavcev obrata Medvode, Preska in Rakovnik soglasno potrjuje, da se tov.

GLASUJMO "ZA"

Kuret Jurija imenuje za predsednika predvidene- ga TOZD-a "Smol" in tov. Izlakar Alojza za pred- sednika predvidenega TOZD-a "Premazi".

Sledeč predlog je bil, da se izvoli podpisnike za regi- stracijo predvidenih TOZD-ov pri Okrožnem gospodar- skem sodišču. Predlagani so bili sledeči podpisniki:

za predviden TOZD "Smole"
tov. Koproj Mario, dipl. ing.
za predviden TOZD "Premazi"
tov. Svoltjšak ing. Janez.

SKLEP št. 16 Oba zbora potrjujeta s tem sklepom predlog, da se pooblašča za podpisnike za regi- stracijo TOZD-ov pri Okrožnem gospodarskem sodišču in sicer:

za podpisnika TOZD-a "Smole" tov. Koproj Mario, dipl. ing.
za podpisnika TOZD-a "Premazi" tov. Svoltjšak ing. Janez.

S tem, da se naša delovna organizacija formira v TOZD-e je bilo potrebno vse interne akte prirediti v tem smislu. Tako imamo že izdelan osnutek samou- pravnega sporazuma o združevanju TOZD-ov v delovno organizacijo "Color", tovarne barv in lako. Ker se morajo z vsebino osnutka samoupravnega sp. razuma seznaniti naši delavci, ter nanj podati svoje pri- ombe, je treba sprejeti sklep, da se sporazum da v javni raz- pravo.

SKLEP št. 17 Oba zbora soglašata, da se da osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju v delovno organizacijo "Color".

AD 2.

Samoprispevek, za katerega so se volilci ljubljanskih občin odločili v letu 1971 je izpolnil vsa pričakovanja. Pokazalo se je, da je to ena izmed oblik hitrejšega raz- voja tistih področij, ki terjajo čim hitrejšo rešitev.

Predsednik in namestnik predsednika zbora sta posre- dovala poročilo o objektih, ki so bili zgrajeni iz sred- stev zbranih po samoprispevku I. Objekti, ki še niso dokončani, oziroma so v pripravi na gradnjo, bodo predani svojemu namenu leta 1977 in 1978.

AD 3.

Zbor delavcev obrata Medvode

Kljub temu, da se je z novogradnjami rešil marsikateri problem v pogledu predšolskega varstva otrok, zdrav- stva, šolstva itd. je še veliko odprtih problemov. Ra- čuna se zato na solidarnostni čut volilcev ljubljanskih občin, da se na referendumu dne 21. 11. 1976 odločijo za samoprispevek II. V kolikor referendum uspe, je v našem okolju predvidena zidava samostojne osnovne šole z 12 učilnicami, zakloniščem in telovadnico. Šola bi sprejela 500 učencev. Zgrajena naj bi bila na Svetju.

Namestnik predsednika zbora je posredoval tudi infor- macijo, kaj bi posamezni kraji ljubljanskih občin s sredstvi samoprispevka II. pridobili.

Dogovori glede gradnje zdravstvenega doma v Medvo-

dah so še v teku, tako da konkretnih rešitev še ni po- danih.

Pripomb na podani poročili ni bilo, pač pa sta bili iz- raženi sledeči vprašanji:

1. Zakaj tako velike razlike v investicijah?
2. Zakaj je predvidena gradnja VVZ Medvode-Preska v sklopu stanovanjskega bloka, zakaj ni samostojna zgradba?

Zbor delavcev obrata Preska in Rakovnik

Zbor delavcev obrata Preska in Rakovnik potrjuje pro- gram gradenj, predvidenih v samoprispevku II.

Zbor je bil s filmi in diapozitivi seznanjen z uspehi samoprispevka I.

S SEJE SAMOUPRAVNE DELAVSKE KONTROLE

Na 3. seji odbora SDK je tekla beseda o izpolnjeva- nju zadolžitve po sklepih zadnje seje, katere so posa- mezne službe izpolnile v celoti. Iz poročila kadrovske- splošnega sektorja je razvidno, da je poostren nadzor nad zamujanjem že pokazal prve rezultate, z analizo pa je ugotovljeno, da se je število zamudnikov precej zmanjšalo. Potrebno bi bilo proučiti možnost vnosa v naš pravilnik o delitvi OD, nagrajevanje za točno pri- hajanje na delo ali uvesti premakljivi delovni čas. Pre- gledani so bili prejeti zapisniki samoupravnih orga- nov, kjer ni ugotovljenih nepravilnosti.

Podana je bila tudi pripomba, da so naši počitniški domovi slabo vzdrževani, saj uporabniki dostikrat ni- majo pravega odnosa do inventarja tako v domovih kot v počitniških prikolicah. Razen tega je oprema, pred- vsem posoda že zelo dotrajana in bi jo bilo treba nadomestiti z novo. Podan je bil predlog odboru za družbeni standard, da prouči možnost zaposlitve upo- kojenca, ki bi skrbel za vzdrževanje naših domov.

SREČANJE KRVODAJALCEV

Na povabilo krvodajalcev pobratenega italijanskega mesta Parme se je okoli 50 krvodajalcev Ljubljane udeležilo skupnega srečanja od 10. do 12. septembra letos. Tja so odpotovali z avtobusom, gostitelji pa so jih pričakali že 60 kilometrov pred Parmo. Iz programa bivanja velja omeniti, da so položili venec na grob parmskega partizana, prostovoljno dali kri in obiskali bližnje toplice za astmatike.

Srečanja sta se udeležila tudi predstavnika medvo- škkih krvodajalcev — Stane Vilar in Vinko Šušteršič iz

Donita. Oba sta tudi darovala kri in se polna lepih vtisov vrnila domov, saj so se parmski gostitelji zares potrudili za prijetno bivanje in počutje. Tako Color kot Donit sta prejela plakete A.V.I.S. za zgledno sodelovanje krvodajalcev. Prijetno srečanje je minilo pod geslom: KRI NAJ ZDRUŽUJE!

POSOJILO ZA CESTE

Od zadnjega poročanja se je število vpisnikov posojila povečalo na 534. Vpisali so 939.400.- din.

Naknadno je sindikalna organizacija Color Medvode pozvala vse tovariše, ki še niso vpisali posojila, da to storijo. Odziv na to je bilo 6 vpisov. Istočasno je bilo tudi ugotovljeno, da spodaj navedeni delavci ne bodo vpisali posojila, bodisi zaradi hude bolezni ali pa nerazumevanja za akcijo:

1. Erce Karol
2. Šunko Rudolf
3. Košenina Franc
4. Šepetavc Katarina
5. Knjific ing. Franc
6. Modec ing. Metodij
7. Zaplotnik Marija
8. Čeh Alojz
9. Dautovič Ismet
10. Gutič Slavko
11. Jerič Stanislav
12. Krelj Rajko
13. Stenovc Ferdinand
14. Barber Slavko
15. Rebolj Jože
16. Dumešič Tomo
17. Lazič Berislav

Bilič Zdravku se oprostamo za neljubo napako, bil je namreč v seznamu delavcev, ki niso vpisali posojila, čeprav se je odzval vpisu že v začetku akcije.

IVANA ŽAGAR

ODBOR ZA MEDSEBOJNA RAZMERJA

Odbor je na svoji 10. seji, ki je bila dne 30. 9. 1976 ob 12. uri v sejni dvorani stare tovarne imel sledeč dnevni red:

1. Kadrovske zadeve
2. Razno

Na predlog vodstva finančnega sektorja OMR sprejema sledeče kadrovske spremembe:

- na prosto delovno mesto vodje glavne knjige se sprejme tov. DEŽMAN Marijo
- tov. BORČNIK Božidar se premesti na delovno mesto saldakontist
- tov. PIČMAN Alojzija se premesti na delovno mesto operater-mehanograf

OMR sprejema na delo za določen čas do 31. 12. 1976 tov. BARLE Miroslavo kot administratorko v prodaji zaradi nadomeščanja.

Na objavljeno delovno mesto po internem razpisu kontrolor za dolžniško-upniška razmerja so se prijavili naslednji kandidati: Sivec Marinka, Resman Heda, Sajovic Marta, Rozman Gabrijela in Barle Miroslava.

V soglasju z vodstvom komercialnega sektorja je OMR sprejel

SKLEP št. 14

Delovno mesto kontrolor za dolžniško upniška razmerja se do nadaljnjega ne zasede, ker za enkrat ne obstoja potreba po zasedbi tega delovnega mesta.

Vzgojni zavod Janeza Levca se obrača na OZD Color s prošnjo, da omogočimo njihovemu učencu Božič Andreju, roj. 24. 1. 1961, stanujoč Preska 6, opravljati daljšo delovno prakso.

OMR je razmišljal o najbolj primernem delovnem mestu oz. delu, vendar glede na zdravju škodljivo okolje in mladostnost ni mogel najti primerne dela za učenca Božiča in žal ne more ugoditi prošnji.

OMR je ponovno ob strokovnem priporočilu obravnaval prošnjo tov. BAČNIK Otona za odobritev šolanja na Višji šoli za požarno varnost v Zagrebu.

OMR ne more ugoditi šolanja tov. Bačnik Otonu, ker smatra, da je za sedanje potrebe v podjetju srednja strokovna izobrazba iz požarne varnosti — gasilski tehnik zadostna stopnja kvalifikacije.

Člani OMR so glasovali za omenjeni sklep 4 za in 2 proti.

Prošnja AČIMOVIČ Sekula za povrnitev šolnine za IV. letnik Visoke ekonomsko komercialne šole je odobrena po pogodbi. Izplačilo bo izvršeno, ko bo predloženo potrdilo o vpisu v 8. semester.

MIRKO ŠUŠTAR

9. SEJA GOSPODARSKEGA ODBORA,

ki je bila dne 27. 9. 1976 ob 8. uri.

Dnevni red:

- finančno in analitsko poročilo za razdobje od 1. 1. do 31. 8. 1976
- razno.

Vodja analitsko planske službe tov. Sorjan Alfred je posredoval sledeče podatke:

Plan proizvodnje je dosežen 86%, na leto 1975 presežen za 14%.

Prodaja je dosežena 93%, na leto 1975 presežena za 27%.

Kumulativna proizvodnja I.—VIII. je po planu dosežena 89%, v primerjavi z enakim obdobjem 1975 je presežena za 7%.

Kumulativna prodaja je količinsko dosežena 93%, v primerjavi z istim obdobjem 1975. leta pa presežena za 10%.

Vrednostno je plan avgusta presežen za 17%, v primerjavi z mesecem avgustom leta 1975 pa 59%.

Kumulativna realizacija za obdobje I.—VIII. je dosežena po planu 100%, v primerjavi z istim obdobjem leta 1975 pa presežena za 7%.

Število zaposlenih v primerjavi z avgustom lanskega leta je povečana za 1%.

OE 51 je plan proizvodnje realizirala 72%, novi reaktorji so obratovali z 20,4% planiranega časa. Vzrok zastojev so okvare in ni nalogov.

- OE 52 plan dosežen 91%
- OE 53 plan dosežen 123%
- OE 61 plan dosežen 97%
- OE 71 plan dosežen 75%
- OE 81 plan dosežen 81%

Vzroki nedoseganja plana so:

- ni delavcev
- ni nalogov
- čakanje kontrole v OE 71

Problematika:

Domače surovine:

- slaba kvaliteta titandioksid RS 82 in komelol — 12
- neredna dobava mikrotalka K.

Uvoz:

- težave pri uvozu titana, ker se za istega postavlja pogojno prost uvoz. Ukrep je tako zadržal 40 ton titana na carinskem skladišču.
- težave v proizvodnji zaradi dinamike dobave epoxy smol iz Madžarske,
- nabava premajhnih količin talove mastne kisline so povečale zastoj v sintezi (OE-51).

Ker bo razpoložljiva devizna kvota vsak čas do kraja angažirana, bo pomanjkanje uvoznih surovin v prihodnosti še večje, ker ne bodo omogočena pravočasna naročila in dobave.

Prodaja:

- plan prodaje smol ni bil dosežen predvsem zaradi pomanjkanja surovin za iskani asortiman.

Izvoz:

- izvoz je za kumulativno obdobje I.—VIII dosežen po planu 116%, v primerjavi z obdobjem leta 1975 pa presežen 65%.

Realizacija planiranih USA dolarjev je v letošnjem letu dosežena 149,6%, v primerjavi z lanskim letom pa presežen za 426 %.

Tov. Vavpotič je podal finančno poročilo:

Po realizaciji je bil mesec avgust eden izmed najmočnejših v tem letu in nasploh v COLORJU.

Tako znaša realizacija za mesec avgust 46.926.000, celotni dohodek 47.924.000 din. Potrošek na 100 din je znašal 72,86 din. Pri tem je opomnil, da prikaz stroškov po posameznih mesecih ni v redu. Pojavljajo se precejšnje oscilacije med posameznimi meseci, kar niha EU. Če odštejemo od dohodka pogodbene in zakonske obveznosti OD, davščine in posojila nam ostanejo neto skladi 3.013.000 din.

Celotni dohodek na uro znaša 462,28 din

Doseženi dohodek na uro znaša 106,20 din

Btto OD na uro znaša 45,03 din.

Celotni dohodek za razdobje od 1.1. do 31.8. 1976 znaša 313.984,15 din, dohodek 75.929.371,30, dobiček 41.237.693,31, neto skladi 22.444.853,71.

Celotni dohodek na uro 383,25 din, dohodek na uro 92,68, neto skladi in amortizacija nad predpisano stopnjo na uro znaša 27,40 din, skupni OD na uro znašajo din 37,60.

Razmerje med OD in skladi znaša 42 : 58.

Zaposlenost na uro znaša 1,35, kar je za 5% manj kot smo predvideli z gospodarskim načrtom.

Povprečni neto OD za redno delovno razmerje za razdobje od 1.8. znašajo 4.321,82, kar je za 4,5% več kot za lanskoletno obdobje.

Če dodamo zraven še predlagani EU za mesec avgust, znašajo 4.500,00 din, kar je za 11,4 % več kot je znašal povprečni OD (neto, redno delovno razmerje) za lansko leto.

Povprečni neto OD za redno delovno razmerje so se gibali:

januar:	3.808,52 din
februar:	3.809,06 din
marec:	3.749,63 din
april:	4.940,78 din
maj:	4.284,22 din
junij:	4.321,66 din
julij:	5.236,21 din
avgust:	4.435,74 din

Glede na Zakon o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev lahko ugotovimo, da dobivamo vedno manj vrednostnih papirjev (menice, čeki). Plačila gredo v glavnem preko žiro računa. Tako imamo trenutno stanje žiro računa 34.538.000 din, kar je tudi posledica zmanjšanja uvoza. Tako stanje ni gospodarno, ker denar premalo obračamo.

Glede na dober finančni rezultat, ki smo ga dosegli v tem mesecu, naj bi se v tem mesecu izplačal znesek din 1.551.506,00 oziroma 53,9% kot ekonomskega uspeha za mesec avgust.

Tov. Sorjan je na koncu poročil podal še analizo glede obračuna sredstev za OD za razdobje od I.—VIII. 1976 po fakturirani realizaciji, katera je lepo razvidna v zapisniku Gospodarskega odbora.

Mirko ŠUŠTAR

Z 10. seje Gospodarskega odbora, ki je bila 28.9.1976 ob 7. uri v prostorih sprejemnice tov. generalnega direktorja.

Z ozirom na zadolžitev Delavskega sveta po sklepu št. 110 (9. seja z dne 27. 9. 1976) glede odpisa drobnega inventarja je Gospodarski odbor ponovno pregledal vse predloge, ki se tičejo odpisov.

Na sejo je bil vabljen tov. TOMŠIČ Zdenko, ki je članom Gospodarskega odbora pri pregledu predlogov potrdil, kateri drobni inventar je bil izročen v skladišče kot to predpisuje organizacijski predpis.

Vsi predloženi predlogi, katerih drobni inventar ni bil izročen tov. Tomšiču do 15. 9. 1976, so bili vrnjeni posameznim vodjem stroškovnih mest. Specifikacija teh zapisnikov pa je bila priložena k zapisniku. Prav tako je priložena specifikacija predlogov, ki so bili potrjeni od tov. Tomšiča.

Mirko ŠUŠTAR

S SEJE ŠPORTNEGA DRUŠTVA

Predsedniki sekcij športnega društva so se zbrali na sestanku, na katerem so najprej izvolili za namestnika predsednika tov. Marka Kristana, v nadaljevanju pa je udeleženec tečaja za organizatorje športne rekreacije tov. Jurij Küret, predsednik športnega društva, povedal nekaj vtisov z navedenega tečaja. Poudaril je, da je bil dan največji pomen množični udeležbi delavcev v trim rekreaciji, kar je v naši delovni organizaciji neorganizirano. Ta vrsta rekreacije pa brez športnih rekvizitov in finančne podpore ne bo našla pravega smisla.

V nadaljevanju so predsedniki sekcij za balinanje, namizni tenis, šah, košarko, nogomet, strelstva, kegljanja, planincev in jamarjev poročali o svojem delu. Seji je prisostvoval tudi predsednik OSO Izidor Traven, ki je bil nadvse zadovoljen s poročili o delu ter predlagal predložitev programa dela in predvidenih stroškov. Obljubil je kar največjo možno podporo športnemu društvu.

Govora je bilo tudi o rekreaciji v času dopustov, saj so v vseh turističnih krajih na voljo trim kabineti, le urediti bi bilo treba rezervacijo in plačilo. Za zdravstveno službo pa bo treba večjo povezavo zaradi ugotavljanja bolezni, za katerimi naši delavci največ obolevajo ter glede na to organizirati za te delavce odgovarjajočo rekreacijo.

ZDRUŽENI MOČNEJŠI

V Sevnici so podpisali samoupravni sporazum o pristopu Jugotanina v SOZD POLIKEM. Po izstopu iz Konusa so se delavci Jugotanina odločili za združitev v Polikem in pripravili sanacijski načrt, po katerem bodo posodobili proizvodnjo tanina in izboljšali izkoristek furfurala, za kar so si že zagotovili 70 milijonov dinarjev. Vse organizacije združenega dela v Polikemu, vključno sevniški Jugotanin, bodo združile več kot 9 milijard dinarjev, v razvojnih načrtih pa izpeljale še preostale organizacijske oblike in širša povezovanja.

Svečanemu podpisu sporazuma sta prisostvovala tudi naša predstavnik, generalni direktor Miloš Gabrijel in predsednik Delavskega sveta Alojz Izlakar.

SEJI DELAVSKEGA SVETA POLIKEM

Dne 28. 9. 1976 sta potekali v prostorih občinske skupščine v Kranju 10. seja delavskega sveta prvega mandatnega obdobja in 1. seja novo izvoljenega delavskega sveta.

Na 10. seji so bili delegatom posredovani: poročilo o izvršitvi sklepov 9. redne seje in zaključki usklajevalne komisije o sklepih in delu na 8. seji delavskega sveta.

Kljub nesklepčnosti posameznih delegacij naj delavski svet prične s svojim delom s tem, da tiste delegacije, ki niso prisotne v zadostnem številu delegatov, naknadno posredujejo pismene pripombe k predlaganemu dnevnomu redu in k predlogom sklepov, ki bodo sprejeti na 10. seji.

Ker je delegacija delovne organizacije Sava naknadno posredovala pripombe na predloge usklajevalne komisije, je bil k drugi točki dnevnega reda sprejet naslednji sklep:

Delavski svet SOZD Polikem stare mandatne dobe, predlaga novoizvoljenemu DS-u, da imenuje usklajevalno komisijo v stari sestavi, da dokončno opravi svoje delo z upoštevanjem zgoraj navedenih pripomb delovne organizacije Sava.

Na 2. seji novoizvoljenega delavskega sveta je bil obravnavan naslednji

dnevni red:

1. Poročilo o volitvah v delavski svet
2. Konstituiranje delavskega sveta:
 - izvolitev predsednika in njegovega namestnika
 - poročilo o volitvah izvršilnih organov in odbora delavske kontrole
3. Poročilo predsednika DS o delu delavskega sveta
4. Poročilo o polletnem poslovanju
5. Poročilo o sprejemu samoupravnega sporazuma o temeljnih srednjeročnega plana SOZD Polikem
6. Predlog za odobritev garancije DO Jugotanin za zavarovanje predvidenega najema sanacijskega kredita pri Republiškem skladu skupnih rezerv
7. Razno.

Ker na seji nista bili sklepni delegaciji delovnih organizacij Commerce in Sermin, je delavski svet predhodno sprejel naslednji

1. sklep:

Delegaciji delovnih organizacij Commerce in Sermin naj po sprejetju zapisnika današnje seje v roku enega tedna posreduje pripombe na predlagani dnevni red in predloge sklepov, sicer se smatra, da se s tem strinjata.

Poročilo o volitvah je podal tov. Žerko.

Delovne organizacije so v DS SOZD izvolile naslednje delegate:

- ARBO: — Levičnik Štefan
— Habič Anton
- ASTRA: — Kobler Grega
— Rojc Franjo
— Ban Giorgijo
— Kirn Jože
— Šuštar Bernard
— Kotar Dušan
— Premelč Igor
— Arko Marička
— Zupančič Marjan
— Prezelj Gabrijel
— Blažič Edo
— Lampič Egidij
— Zaviršek Anton
— Žagar Janez
- CHEMO: — Kesič Tone
— Prelesnik Francka
— Škof Anton
- COLOR: — Luštrek Stane
— Petek Marija
— Bališ Jože
- COMMERCE: — Leonardi Mechele
— Rogl Nikolaj
— Šter Jože
- DONIT: — Hočevar Mihaela
— Kužnik Anton
— Železnik Ivan
— Vodlan Ladislav
— Sirena Zoran
— Šušteršič Vinko
— Valant Anton
— Dolenc Jože

- Puš Marijan
- Potočnik Marjan
- Bec Lojze
- Orak Drago
- Benček Ana
- Arko Milan
- Matelič Anton
- Koritnik Drago
- Česnik Andrej
- Srebot Borut
- Čampa Andrej

- HELIOS: — Slavinec Uroš
— Tomše Milan
— Sever Tine
— Žiberna Rado
— Vlaj Cvetka
— Radosavljevič Aleksander
— Rebolj Ivan
— Trebše Zvonko
— Braz Ladislav
— Mulej Jože
— Gajšek Zlato
- JUB: — Mulej Jože
— Gajšek Zlato

- JUGOTANIN: — Prestor-Knez Ana
— Zagrajšek Alojz

- KEMIJA-IMPEX: Meglič Milan
— Mandeljc Marina

- MELAMIN: — Ahar Janez
— Drobnič Vesna
— Klun Janez

- SAVA: — Šeruga Davorin
— Kosmač Ljubo
— Čufar Viktor
— Kuharič Tine
— Markuta Franc
— Krašovec Martin
— Draksler Aleš
— Čeferin Marjan
— Perne Milan
— Mali Adalbert
— Bidovec Milena
— Peterkovič Ivan
— Rant Vika
— Petek Miha
— Studen Blaž
— Volčič Janez

- SERMIN: — Benčič Lilijana

- YUGOCRYL: — Štefelj Ivan
— Poljanec Metka

- Skupne službe
POLIKEM: — Kocijan Jože
— Vrtačnik Lado

Tov. Žerko je podal poročilo o volitvah v izvršilne organe, odbor delavske kontrole in strokovne komisije.

Delegati v delavskem svetu SOZD Polikem so sprejeli na znanje navedeno poročilo in sprejeli naslednji ugotovitveni

2. sklep:

DO SOZD Polikem ugotavlja, da so bile volitve v delavski svet SOZD Polikem izvedene v vseh delovnih

organizacijah, podpisnica samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD Polikem.

Poročilo k drugi točki dnevnega reda je podal tov. Janez Mirnik, namestnik sekretarja sveta ZK SOZD Polikem ter predlagal za predsednika DS SOZD Polikem tov. Jožeta DOLENCA, za njegovega namestnika pa tov. Jožeta KOCIJANA.

Delegati DS SOZD Polikem so sprejeli naslednji

3. sklep:

Za predsednika DS SOZD Polikem se izvoli tov. Jože Dolenc, za njegovega namestnika pa tov. Jože Kocijan.

Novoizvoljeni predsednik DS SOZD tov. Dolenc, se je delegatom zahvalil za izkazano zaupanje in nadaljeval z vodenjem 3. točke dnevnega reda.

4. sklep:

Delavski svet SOZD Polikem ugotavlja, da so bile volitve v izvršilne organe, odbor delavske kontrole in strokovne komisije SOZD Polikem izvedene v vseh delovnih organizacijah, podpisnicah samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD Polikem.

Tov. ŠKUFCA, predsednik delavskega sveta v pretekli mandatni dobi je podal poročilo o delu delavskega sveta.

Tov. Dolenc, predsednik novega delavskega sveta se je predsedniku in delegatom delavskega sveta v prejšnji mandatni dobi zahvalil za njihovo delo, sprejet pa je bil

5. sklep:

Razreši se delavski svet SOZD Polikem, ki je bil izvoljen za prvo mandatno dobo.

Poročilo o polletnem poslovanju je bilo objavljeno v Biltenu št. 8, ki je bil delegatom kot gradivo za sejo, podrobnejšo ustno obrazložitev pa je podal tov. Babnik.

Iz poročila o izdatkih skupnih služb Polikema je razvidno, da je bilo od celotnega predračunskega zneska 1 milijardo 200 milijonov din koriščenih sredstev v višini 34,7% (v kar so zajeti tudi stroški sektorja za razvoj rafinerijske dejavnosti, ki je v tem obdobju deloval). Iz navedenega je razvidno, da so stroški skupnih služb izpod predvidenega okvira.

Nadalje je tov. Babnik poročal, da so pri ocenjevanju uspeha posameznih podpisnic nastale določene težave, in sicer zaradi prehoda na nov sistem zagotavljanja plačil, ki ima določeno posledico na višino fakturiranja oz. na prodajo.

Širši strokovni svet, ki je prav tako obravnaval to vprašanje, je z namenom, da bi bili delegati v DS čim bolj natančno seznanjeni s poslovnim uspehom podpisnic, predlagal, naj bi se v bodoče v tem poslovnem poročilu izkazoval tudi poslovni uspeh po TOZD-ih delovnih organizacij. Na ta način bi bilo možno lažje ocenjevati poslovni uspeh tistih TOZD, ki imajo sorodno dejavnost.

Na zadnji seji delavskega sveta SOZD je bila sprejeta tudi zadolžitev, naj se tov. Babnik poveže s strokovnimi službami delovnih organizacij da ugotovijo vzroke slabšega poslovnega uspeha v nekaterih delovnih organizacijah in da na osnovi tega predlaga ustre-

zne ukrepe.

S tem v zvezi je tov. Babnik pojasnil, da finančno računovodski sektor, v katerem trenutno razen tov. Babnika ni zaposlen noben drug delavec, ne more izvesti obiska pri vseh podpisnicah in zbirati predlogov za izvedbo eventualnih skupnih akcij, pač pa je potrebno, da ustrezne strokovne službe delovnih organizacij dajo pobude finančno računovodski komisiji, ki naj dogovori eventualne skupne akcije.

S tem v zvezi je bil sprejet

6. sklep:

DS SOZD predlaga, da se sestane finančno-računovodska komisija SOZD Polikem, ki naj na pobudo strokovnih služb delovnih organizacij ugotovi vzroke oz. naj da ustrezne predloge ukrepov za izboljšanje poslovanja v delovnih organizacijah, ki delujejo s slabšimi poslovnimi učinki.

Člani delavskega sveta SOZD so sprejeli poročilo o polletnem poslovanju.

Tov. Žerko je poročal, da je SOZD Polikem na podlagi pooblastil delovnih organizacij podpisal tudi družbeni dogovor o temeljih družbenega plana SRS za obdobje 1976—80. Postopek obravnave samoupravnega sporazuma o temeljih srednjeročnega plana razvoja SOZD Polikem je potekal od 7.7. 1976. Sporazum so v predloženem tekstu sprejele delovne organizacije: Arbo, Chemo, Donit, Jub, Kemija-Impex, Melamin, Sermin in Yugocryl. Pripombe na predloženi tekst samoupravnega sporazuma pa so posredovale delovne organizacije: Astra, Color, Commerce, Helios in Sava. Delovna organizacija Commerce je kljub pripombam, ki jih je podala, sprejela samoupravni sporazum.

Pripombe, ki so jih podale delovne organizacije, je komisija za izdelavo samoupravnega sporazuma upoštevala in pripravila predloge sprememb in dopolnitev prvotnega teksta; predlog sprememb in dopolnitev je bil posredovan tudi članom DS kot gradivo za sejo.

Delegacija delovne organizacije Melamin je s tem v zvezi podala naslednjo pripombo:

Člani strokovnega sveta delovne organizacije Melamin se s predlagano formulacijo 63. člena samoupravnega sporazuma strinjajo, menijo pa, da naj se poleg sredstev, ki jih bo zbiral Polikem, iz osnove zbiranja sredstev izločijo še tista sredstva, ki so predvidena kot lastna udeležba TOZD ali OZD za izgradnjo lastnega objekta, če je ta zajet v "Dogovoru o temeljih družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1976—80".

Tov. Babnik je pojasnil, da je pripomba delovne organizacije Melamin smiselno že zajeta v novi formulaciji 63. člena.

Po zaključku razprave o tem vprašanju je bil sprejet

7. sklep:

Določi se predlog samoupravnega sporazuma o temeljih srednjeročnega plana SOZD Polikem za obdobje 1976—80 s spremembami in dopolnitvami.

Delovne organizacije članice, so dolžne sprejeti sporazum do 30. 10. 1976, s tem, da delovne organizacije, ki so prvotni predlog že sprejele, sprejmejo le spremembe in dopolnitve.

Obravnavan je bil tudi predlog za odobritev garan-

cije delovni organizaciji Jugotanim Sevnica za zavarovanje predvidenega najema sanacijskega kredita pri Republiškem skladu skupnih rezerv.

Delegati delovne organizacije Jugotanim so še pripomnili, da morajo celoten predračunski znesek zavarovati pri SDK do konca meseca oktobra, zato so apelirali na delegacije posameznih delovnih organizacij, da razpravo o tem vprašanju zaključijo do 20. oktobra.

Delegacija Save je podala k tej točki dnevnega reda še naslednjo pripombo:

Direktor finančno-računovodskega sektorja Save je delegacijo seznanil, da je Republiški sklad skupnih rezerv doslej prva inštitucija, ki zahteva garancijo za odobritev posojila delovnih organizacij. FRS je zato opozorila službe SOZD, da bi bila takšna praksa za delovne organizacije verjetno prevelika obveza.

Delegacija Save je bila nadalje seznanjena, da bi bilo garancijo možno odobriti le na osnovi predhodne tehnične in ekonomske proučitve investicijskega projekta, o njeni dokončni odločitvi pa lahko sklepajo le delavci v temeljnih organizacijah.

Delegacija Save je ugotovila, da na današnji seji DS SOZD ne more sklepati o predlogu odobritve garancije za zavarovanje predvidenega najema sanacijskega kredita delovne organizacije Jugotanim pri Republiškem skladu skupnih rezerv, ampak šele po navedeni proučitvi in po navedenem postopku.

Tov. Babnik je v zvezi s tem podal pojasnilo, da bo ustrezna ekonomska in tehnična obrazložitev tega projekta razvidna iz analize Inštituta za ekonomiko investicij, ki bo posredovana vsem podpisnicam.

Sprejet je bil naslednji

8. sklep:

DS SOZD Polikem priporoča podpisnicam, da sprejmejo predlog za odobritev garancije delovni organizaciji Jugotanim za zavarovanje predvidenega najema sanacijskega kredita pri Republiškem skladu skupnih rezerv, do 20. oktobra t.l.

V zvezi s 7. točko dnevnega reda seje DS SOZD Polikem so bili sprejeti še naslednji sklepi:

9. sklep:

DS SOZD Polikem imenuje usklajevalno komisijo v sestavi članov DS-a prejšnje mandatne dobe, da dokonča svoje delo z upoštevanjem pripomb delegacije delovne organizacije Save, ki jih je podala na zaključke usklajevalne komisije v zvezi z 8. redno sejo DS-a.

Eventualne pripombe na omenjene zaključke naj posredujejo tudi ostale podpisnice, da bo komisija lahko čimprej zaključila z delom in podala poročilo na naslednji seji delavskega sveta SOZD.

10. sklep:

DS SOZD Polikem predlaga nov ključ za financiranje delovne skupnosti skupnih služb in s tem tudi spremembo samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD Polikem, in sicer na ta način, da bi se 50% davjatev formiralo iz osnove, ki služi za izračun republiškega davka od dohodka in 50% od dohodka TOZD, povečane s presežno amortizacijo, s tem, da se od osnove odštejejo eventualne škode ob elementarnih nesrečah in da se za prvo leto v osnovo ne všteva do-

hodek novo pripojenih delovnih organizacij oz. TOZD v okviru delovnih organizacij — članic SOZD-a.

11. sklep:

Komisija za kadrovske in splošne zadeve SOZD Polikem, naj pripravi predlog za spremembo samoupravnega sporazuma o združevanju v SOZD, v členu, ki obravnava vključevanje novih delovnih organizacij v SOZD.

POENOTENJE IZVRŠEVANJA KADROVSKE FUNKCIJE IN USPOSABLJANJE KADROVSKIH DELAVCEV

Ob ugotavljanju dejanskega stanja na področju izvrševanja kadrovske funkcije v združenem delu v tozd in delovnih organizacijah v sozd Polikem in v primerjavi z družbenimi zahtev ter potreb vzpostavitve ustrežnejšega obravnavanja kadrovske politike in statusnega vprašanja kadrovske funkcije v sklopu podjetniških funkcij, je sektor za kadrovske in splošne zadeve prišel do prepričanja, da mora izvršiti koordinirane akcije:

1. poenotiti izvrševanje kadrovske funkcije v združenem delu sozda in
2. usposobiti delavce, ki se poklicno ukvarjajo s problematiko na kadrovskem področju v sozd, delovnih organizacijah in tozd.

S tem namenom organizira sektor:

1. posvetovanje kadrovskega delavstva, združeno s seminarjem "Organizacija kadrovske funkcije v združenem delu" in
2. usposabljanje delavcev, ki se poklicno ukvarjajo s kadrovsko problematiko v sozd, delovnih organizacijah in tozd.

Posvetovanje kadrovskega delavstva sozda bo predvidoma v mesecu novembru 1976 in bo skupaj s seminarjem trajalo 3 — 4 dni. Seminar, ki bo v okviru posvetovanja, bo izvedla Visoka šola za organizacijo dela, Kranj.

Predvidena vsebina seminarja je naslednja:

- pomen in vloga kadrovske funkcije med temeljnimi funkcijami združenega dela,
- kadri kot osnovni nosilci strokovnega in poslovnega dogajanja v združenem delu,
- kadrovske funkcije,
- oblikovanje delovnih mest v kadrovski službi in sistemizacija delovnih mest in
- organizacija kadrovske službe v organizacijskih strukturah sozda Polikem.

Ciklus seminarjev iz kadrovskih področij bo prav tako izvedla Visoka šola, aktivni udeleženci pa bodo dobili potrdila o usposobljenosti za dela na kadrovskem področju, če bodo uspešno in aplikativno iz lastne tozđ ali delovne organizacije izvedli programe in preizkuse pridobljenega znanja (seminarske naloge, pismene in ustne preizkuse znanja).

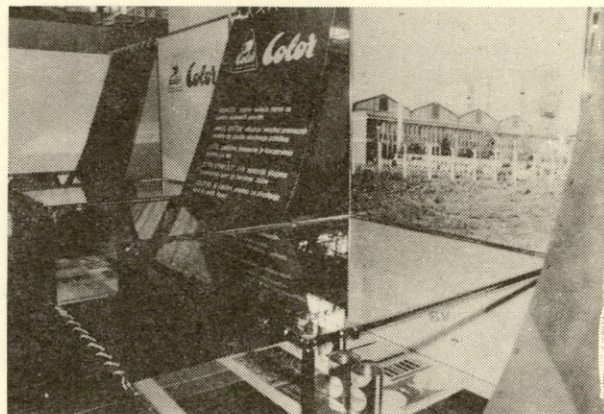
O izvedbi akcije bosta razpravljali komisiji za kadrovske in splošne zadeve ter odbor za splošne zadeve sozd Polikem.

ZAGREBŠKI VELESEJEM

Jesenski zagrebški velesejem je bil največja sejemska prireditev doslej pri nas, tako po številu razstavljalcev, kakor tudi obiskovalcev. Sejem je bil pomemben tudi po skupnem nastopanju članic Polikema, saj se je za skupni razstavni prostor odločilo deset članic združenega podjetja: Arbo, Astra, Chemo, Color, Donit, Helios, Jub, Kemija-Impex, Melamin in Sava.

Omeniti velja, da nam uprava zagrebškega velesej-

ma ni mogla zagotoviti zadostnega prostora (zahteve 1400 m², realiziranih 773 m²) kot tudi ne željene lokacije, kar je v prvi vrsti pogojevalo nesmotrno ureditev paviljona. Tako so tudi načrti za ureditev bili narejeni zadnji hip, izvajalec del — ekonomsko propagandni servis delovne organizacije Astra — pa je imel še težave z dobaviteljem talnih oblog, ki so v mnogočem pokvarile vtis celotnega paviljona. Sicer pa je bil paviljon "ograjen" s 35 vitrinami, polnih eksponatov z dobro vidnim napisom firme združenega podjetja ob vходу. Rekordno število obiskovalcev na našem razstavnem prostoru je dajal vtis utesnjenosti, čeprav je bilo na voljo okoli sto sedežev.

madagascar

26. 4. 1976 — ponedeljek

S prvim soncem se izkopljemo iz spalnih vreč. O nosačih ni ne duha ne sluha, zato nam ne ostane drugega, kot da čakamo. Čas si krajšamo s pripravljanjem zajtrka, ki obsega čaj iz smrekovih iglic in lep razgled na Trisule! Cela veriga od Nanda Ghuntija do Trisula III. leži pred nami kot na dlani. Pijemo kiselkasto tekočino, žvečimo iglice in debatiramo o možnostih prehoda čez zahodno ostenje. Vse bolj smo prepričani, da je raz edina realna možnost glede na kratek rok, ki nam je na voljo. Okrog desetih se Tone in Andrej odpravita v izvidnico. Poiskati mislita pot čez grebene do doline pod Trisuli. V nahrbtnike nabašeta vse potrebno za nekajdnevno odsotnost in poslovimo se z željo, da se kmalu spet vidimo. Z dohtarjem poležavava na mehki planinski travi vse dokler se ob dveh ne prikaže prva skupina nosačev. Ko se vsi zberu ugotovimo, da nekaj tistih, ki so včeraj nosili do tu, ni prišlo in da bomo nekaj tovorov morali pustiti, z njimi pa bo moral ostati nekdo od nas in kasneje organizirati prenos. Izbira pade na Marka, ki edini med nami nima alpinističnih izkušenj in ne bo nujno potreben prve dni na hribu. Izberemo še manj pomembne tovore in prične mo priganjati nosače k odhodu. Počasi se kolona nosačev zbere in odpolzi po gozdni stezi. Sprejme nas gosti somrak džungle. Bambus in divje skrivenčene veje stoletnih dreves, obraslih z mahom, komajda spuste kak sončni žarek do tal. Kolona napreduje hitro, saj ni nikjer primernege mesta za počitek, pa tudi mrak ni več daleč in treba je priti do naslednjega šotorišča. Po dveh urah se pred nami odpre jasa, redko poraščena z velikanskimi orehi. Polno lupin je vsenaokrog — kot kaže so vervece tu zelo aktivne. Hitro razpnemo veliko šotorsko plahto, medtem ko nosači zakurijo ognje in prično pripravljati skromen obed zase in za nas. Ves čas pohoda smo že in bomo še uživali njihovo hrano, saj moramo svojo prihraniti za delo na gori. Po "večerji" se malo odpravim na obhod okrog tabora in z velikim zadoščenjem odkrijem potok, kjer se prvič, odkar sem v Indiji, lahko napijem vode. Doslej smo vso vodo morali prekuhavati in smo jo uživali le v obliki čaja, zato mi neizrecno dobro de okus hladne vode v grlu. Pijem, nato si natočim čutaro in spet pijem. Moje odkritje pripravi tudi Janeza do tega, da si privošči izbornu pijančevanje, zraven pa še nekaj toaleta, na katero sem jaz že čisto pozabil. Malo me postane sram, zato si še sam umijem noge v bistri studenčnici.

Večer nam krajšajo pomenki ob ognju in ob nenehnem brbotanju nosaških glasov, ki pripovedujejo stare zgodbe za krajšanje mrzlih noči ob ognju, tonemo v miren sen. Zdaj se je v resnici premaknilo, zdaj končno organizirano gremo.

28. 4. 1976 — sredo

Po dveh dneh pretikanja skozi brezstезje džungle, je ta končno za nami, pred nami pa se odpira strma ledeniška dolina, ki pelje pod zahodno ostenje Trisulov.

Na jasi, kjer bomo prenočevali danes, sem bil več kot dve uri pred ostalimi, ker nisem mogel prenašati nosaškega sprenevedanja in stalnega "žicanja". Z vso zalogo cigaret sem jo pobrisal naprej, ne da bi komu dal vsaj eno cigareto. Zdaj sedim tu, skoraj na robu ledeniške goblje in čakam, da pride kolona za menoj. Vrh Trisula je v oblakih, a spodnji del ostenja se lepo vidi. Nad 1000 m je visoko, vendar ne prestrmo in dopušča možnost prehoda pod raz. Za dokončne odločitve je še prezgodaj, a če višje gori po dolini ne najdemo lažjega prehoda, bo tudi ta dober. Globoko pod menoj buči divji ledeniški potok, utesnjen v stene soteske in me spominja na prav take zvoke kje v domačih gorah. Na misel mi pride Martuljek s svojimi mogočnimi čuvarji Špikom in Široko pečjo in kar naenkrat si prav močno zaželim, da bi bil spet doma. Vpliv divjega in samotnega okolja? Doslej sem imel komajda kaj časa za misel na dom, zdaj pa, ko tu sedim sam, ko je vsenaokrog divjina, ki je taka že tisočletja in bo verjetno taka še tisočletja, pa se mi pred očmi vrste slike iz domačih logov. Ena za drugo, vse dokler jih ne zmoti klic z one strani, kjer se nehava džungla. Prvi nosači prihajajo in nekam nejevoljno jemljejo cigarete, ki jih delim. Najbrž so besni, ker so morali čakati do konca etape in če povem po pravici, mi to kar godi. Prvič doslej se ni zgodilo povsem tako, kot so želeli oni. Seveda ima delitev cigaret neogibno posledico. Posedejo na prvem ravnem prostorčku, čeprav je do mesta, kjer bomo prenočevali le dobrih 100 metrov in se spravijo na nikotinsko seanso. Visoko v pobočjih Trisula votlo zagrmí in oblačni strop se spusti tik nad dolino. Skoraj v hipu se zmrači in s prvimi sunki orkanskega vetra se pripode celi roji snežink. Tu je prvi od serije trisulskih viharjev, ki nam bodo grenili življenje v naslednjih dneh. Drgetajoč si poskušamo zaščititi noge in roke, saj smo oblečeni za poletje in ne za zimo. Temperatura skupaj z naraščajočim metežem nezadržno pada. Končno nam je vsega dovolj. Odpravimo se kljub divjanju vetra naprej, doseči hočemo dobrih sto metrov oddaljeni ravni prostor, kjer se bomo vsaj lahko oblekli brez nevarnosti zdrsa v sotesko. Besno preklinjajoč se otepamo vej pritlikavega grmičevja, ki nas tolčejo, gnane od vetra, po obrazih, lovimo se na spolzkih tleh in končno mokri in prezeblji dosežemo ravnico. Počasi metež pojenjuje. Na nebu se pokažejo prve modre krpe in čez nekaj časa se že grejemo v žarkih zahajajočega sonca. Tudi nosači so medtem že prišli in kuhar se spravi k delu, še prej pa zahteva cel kup hrane in sladkorja. Razumljivo, na skrivaj kuha še za vse svoje prijatelje in če sahibi ne dajo sladkorja, bo pač čaj grenak. Damo mu vse, kar želi, samo da imamo potem mir pred njim. Medtem ko nosači znašajo skupaj drva za nočne ognje, razpnemo ponjavo in se raztepemo po okoliških robovih na lov za motivi — "foto-safari" pravimo temu. Ko pritisnem šotorišče z vrha neke breze, se odpravim po grebenu, na katerega koncu slutim, da se mi bo odprl razgled pod celo pregrado Trisulov, vse do predvidenega mesta za bazni tabor. Više ko se vzpenjam, bolj se odpira dolina pod menoj. Ko dosežem konec grebena, vidim skorajda do sedla med Nanda Ghunti in Trisulom: Globoko v prednjo pregrado zahodne stene se zajedajo snežišča, ki obljublajo ne pretežak prehod na plato ledenika Ronti. Poln optimizma zdrvim po snežiščih in fantom razložim, kaj

sem videl. Ni videti, da bi jih to kaj razveselilo, kot kaže ne verjamejo, da bi bil možen tako enostaven prehod. Sicer je pa vseeno, vse kar sem videl jaz danes in kar sta že nekaj dni pred menoj vsaj delno videla Jože in Štefan na podobnem potepu, bodo videli tudi sami v nekaj dneh. Zase sem prepričan, da nam prehod na ledenik Ronti in z njega na raz ne more povzročiti prevelikega glavobola.

29. 4. 1976 — četrtek

Baza! 4400 m visoko smo in vrhovi okrog nas žare v zahajajočem soncu. Nosači so že odšli proti dolini in nad šotorčki leži spokojen mir. Nikjer ni več sledu o nestrpnosti, ki je vladala ves zadnji dan na pohodu.

Že zgodaj zjutraj je strupeni mraz prisilil nosače k dejavnosti in že okrog šestih se je kolona premaknila z nočišča. Le nekaj sto korakov je šlo, nato pa so prvi zahtevali cigarete in s tem počitek. Kot kaže, jim je šla včerajšnja celodnevna vzdržnost od kajenja rahlo na živce in so si hoteli zagotoviti, da danes ne bo spet tako. Seveda moramo njihovo zahtevo izpolniti in to hitro, sicer ne gredo naprej. Razdelim jim torej po eno cigareto in jo odkurim naprej, da bi jim ubežal za nekaj časa. Toda ne pustijo se in kar kmalu prikorakajo za menoj. Tako so zagnani, da niti ne opazijo, kdaj spet zaostanem in se pridružim skupini na repu, kjer je tudi večina naših fantov. Jeglič in Zvone sta odšla edina zjutraj naprej, da bi našla primeren prostor za postavitve baznega tabora in zdaj se v določenih časovnih presledkih javljata po radiu in poročata o svojih vtisih. Spustimo se v strugo ledeniškega potoka, ga prebredemo in se na drugi strani spet povzpemo na staro ledeniško grobljo. Nad nami se bohoti več kot 1000 m visoko ostenje — prednja pregrada Trisulove zahodne stene. Ker ima toliko podobnosti z ostenjem nad Tamarjem, jo krstimo za Mojstrovko. Pot nas vodi čez pobočja, prekrita z borno travo in grmičevjem. Nosači, ki spet čakajo na cigareto, zažgo iz samega dolgočasia celo pobočje in moder dim se dvigne pod nebo kot nem spomenik človekovi sli po uničevanju. To zažiganje me razjezi in namesto z delitvijo cigaret pričnem z zmerjanjem. Razločno jim povem, da ne bodo dobili cigaret in da naj izginejo naprej in moje kretnje razumejo celo najbolj zabiti. Najprej se delajo začudene, nato pa sklenejo, da bodo pač še malo počakali, toliko da se omeščam. Na pomoč mi pridejo ostali fantje in nazadnje še veter, ki požene dim in zaveso plamenov proti njim. To jih dokončno prepriča, da je najbrž taka božja volja in spet si naprtijo tovore. Besno preklinjajoč divjam mimo njih skozi dimne zavese in šele ko jih pustim za seboj za več kot uro hoda, se ustavim. Tu in nič prej bodo dobili spet vsak po eno cigareto. Janez se sicer boji, da ne bodo hoteli nositi in da bomo morali sami spraviti tovore do baze, če bom tako ravnal, vendar ga potolažim. Prinesli bodo, nekaj zaradi cigaret, predvsem pa zato, ker se nočejo zadrževati v teh mrzlih višinah dlje, kot je nujno potrebno. Seveda bo veliko godrnjanja in namigovanja na "prekinitev dela", toda šli bodo, to je povsem gotovo. Ob svetem znamenju, ki stoji na mestu, od koder je menda trorogi bog odšel čez steno Trisula in izginil v megli, razdelim spet po eno cigareto. Na tem svetem kraju si niti godrnjati ne upajo in cigarete prižgo šele v spoštljivi oddaljenosti

od znamenja. Znova uidem naprej. Tokrat se povzpem na desni breg groblje in hodim vzporedno z nosači, ki gredo po dnu doline ob potoku. Prečim čudovita "smučišča", nad katerimi se bohoti pregrada iz razbite krušljive kamenine. Njena temnorjava, skoraj črna barva, moreče pritiska na dolino. Bomo našli prehod skozi ta zid?

Na majhni ravninici se zbira vse več tovorov. Nosačem, ki prihajajo, delim cigarete, njihovemu "županu" pa dam še posebno nagrado — pet zavojčkov žvečilne gume. Dva nosača sta omagala dvesto metrov pod bazo — posledica višine in cigaret in z Andrejem se poskusiva v spretnosti nošnje. Če upoštevava, da nimava nobene kvalifikacije, nama gre kar dobro od rok in preden pridejo vsi do cilja, tudi midva že oddava tovore v bazno skladišče. Medtem sta se vrnila Jeglič in Zvone brez posebno spodbudnih novic in na vrsti je postavljanje šotorov, ki ga poživi pomoč zveznega oficirja. Možakar še nikoli ni videl takih šotorov in pridno meša palice med seboj tako, da skoraj izgubim živce in treščim vse skupaj na tla. To ga prepriča, da bo bolje, če se ne vtika v delovanje teh čudnih ljudi in šotori nato kar kmalu stoje. Počasi nad dolino lega mrak in pobočja Trisulov zažare v svetlobi ugašajočega dne. Razburljiv in naporen dan je za nami in iz šotorov se kmalu čuje mirno dihanje spečih mož. Preden se izza grebenov dvigne luna, vlada v taboru že popoln mir z izjemo kuhinje, kjer so se zbrali nosači, ki bodo pomagali pri delu prve dni. Tiho govorjenje nosačev in šum vode globoko pod snegom sta zadnje, kar slišim ta dan.

30. 4. 1976 — petek

V bazi še gospodari mrzla senca Zahodne stene, ko se s Štefanom grejeva na pobočjih pod Nanda Ghuntijem in si ogledujeva ostenje pred seboj. Sonce vzhaja prav nad vrhom Trisula in stena leži potopljena v plavkast mrak polarnega mraza. Raz se odraža od ozadja kot tenka črta, ki vodi skoraj navpično na vršni greben. Spodnja pregrada, pod katero stoji baza, kaže neprijazno lice krušljivega ostenja, le daleč tam na levi strani ob odlomih ledenika Ronti, ki pada čez steno, je videti žleb, po katerem bo možen prehod. Od tu gledano, ni bolj strm od Jalovčevega kuloarja in konicast vrh nad njim dobi ime Kotova špica. Zdaj smo skoraj že kot doma! Ko sonce obsije malo šotorsko naselje, se spustiva s pobočja in poskušava Tonaču dopovedati, kar sva videla. Po najinem bi lahko že danes vzeli tovore za postavitve prvega višinskega tabora, vendar Tonač vztraja pri prvotni zamisli, da bomo ta dan uporabili za raziskovanje in ureditev baze. On že ve, kako gre to! Andrej, Jeglič in Ahuja se odpravijo proti žlebu ob ledenem slapu, ki obeta prehod, Zvone in Slavc pa v strm žleb prav nad bazo, kjer bi bil mogoč prehod naravnost pod raz. Ostali gradimo skladišče iz snega, razporejamo hrano in opremo ter urejamo spiske. Počasi rastejo stene, vendar je garanje poplačano, ko vse prekrijemo s ponjavo in dobimo prijeten prostor, kamor se lahko zatečemo pred soncem. Zvone javlja, da se bo vrnil, ker je izstop iz žleba prestrm, da bi ga zmogli tudi nosači, povrhu pa še prav lepo zaprt z višičim serakom. Torej varianta naravnost na raz odpade in v pošteved pride le žleb, ki sva ga zjutraj ogledovala s Štefanom. Okrog druge ure res pride vzpodbudna

novica, da je Andrej že na Ronti ledeniku, medtem ko sta Jeglič in Ahuja tik pod izstopnim robom kuloarja. Bojda je izstop hudičevo strm, vendar nas to ne skrbi preveč. Bomo pa napeli tistih 100 m vrvi, če bo potreba. Naslednja novica je še boljša. Ledenik je v spodnjem delu zelo položen in tudi ko se strmo vzpne proti rami v razu ni videti razpokan. Do rame torej praktično ni nobenih problemov več. Jutri gremo štirje postaviti enko in markirat del ledenika proti dvojki, ki naj bi stala na rami pod razom. Z nami gredo tudi trije nosači, tako da bo jutri zjutraj v enki šest tovorov, od tega trije že z opremo za dvojko. Ko zvečer še enkrat prav natanko predebatiramo naloge za naslednji dan, pripravimo še tovore za nosače in se zavlečemo v spalne vreče. Mirna noč, ko le včasih plane čez grebene sunek vetra, nam vrača moči in dovoljuje krepilen spanec.

1. 5. 1976 — sobota

Prvi sončni žarki nas ujamejo tik pred izstopom iz ozebniaka, več kot 5000 m visoko. Iz baze smo s težkimi tovari odšli že okrog šestih. Nosači so kmalu zaostali, vendar nismo imeli potrpljenja, da bi jih počakali. Dobro počutje in želja, da bi čimprej uzrli Ronti, nas neustavljivo žene naprej. Skozi kuloar smo naredili lepe stopinje za nosače in s tem so naše obveznosti do njih urejene. Pod izstopom napnemo 50 m vrvi bolj zaradi lepšega, saj strmina ni tako huda, da bi bila vrv v resnici potrebna. Pogled čez rob nam razkrije ves čudež pristopa pod raz. Z divjim vpitjem in petjem damo duška svoji dobri volji, veselju, da smo tu, da lahko počnemo to, kar se večini pametnih ljudi zdi neumno in nekoristno. Spustimo se na ledenik in preden pride prvi nosač, je že izkopana ploščad za šotor in luknja za hrano. Eden od nosačev je omagal na polovici kuloarja in Jože se odpravi po njegov tovor, medtem ko z Janezom postaviva šotor in Štefan še povečuje luknjo. Nosača se počasi odpravita nazaj proti dolini. Kot kaže, tudi njima višina ne prija. Čez nekaj časa odidem še sam. V gornji tretjini ozebniaka srečam Jožeta, ki se daje z bremenom. Odnesem tovor do pritrjene vrvi, od tu pa ga Jože odnese do tabora, sam pa počasi sestopam do dna kuloarja. Uležem se na prve zaplate kopnine in se zazrem v ostenje nad seboj. Prva ovira je za nami, zdaj ostaja edino vprašanje — raz. Kako strm je, kakšen je led, koliko je močan veter, ki ga pometa dan na dan? Vprašanja se porajajo kar sama od sebe, odgovorov pa ni. Morda jih bomo zvedeli že v nekaj naslednjih dneh. S prijatelji sestopimo v bazo, kjer je prvomajska proslava v polnem razmahu. Na improvizirano mizo roma krompirjeva solata, ribe, riž, juha, majoneza, hrenovke in celo šunka. Edinole kompotov se ne pritaknemo, saj jih bomo nujno rabili v višjih legah. S prvim mrakom pripravimo tovore za skupino, ki gre na goro naslednji dan. Mi imamo jutri počitek in izrabili ga bomo za dokončno ureditev baze in lastne opreme. Pojutrišnjem nas spet čaka težko delo na hribu, premagati bo treba približno 1500 višinskih metrov do zamišljenega tabora dve na rami.

3. 5. 1976 — ponedeljek

Včeraj sta Zvone in Andrej postavila šotorček na rami

5900 m visoko, medtem ko je Jeglič ali Tone II kot mu pravimo tu, prinesel en šotorček do višine 5600 m, kjer je potem obrnil. Nosači niso šli kaj prida daleč iz enice, tako da nas jutri na poti že čakajo tovari, poleg naših lastnih. Fantje so se zvečer vrnili v bazo ožgani in razpokanih ustnic, a srečni in zadovoljni. Dva dni delamo na gori in že stojita dva tabora. Zavedamo se sicer, da v takem tempu ne bo šlo naprej, toda vseeno nam začetni uspeh daje vzpodbudo za naprej.

Še v jutranjem mraku se odrgajo tri postave od šotorov v bazi, kjer še vsi, razen kuharja, spe. Počasi postavijo korake v modrikasto senco zahodne stene, medtem ko jim pogled beži proti vrhu Nanda Ghunti, ki je pravkar ujel prve sončne žarke. Kljub težkim tovorom napredujemo hitro in na enici smo, preden jo obsije sonce. Zbudimo zveznega oficirja, ki včeraj ni hotel sestopiti do baze in je tu prespal. Pravi, da se s tem pripravlja za osvojitve vrha — optimist. Dam mu malo čaja iz čutarice, nato pa odidem proti dvojki. Med potjo pobereva s Štefanom včeraj odvržene nosaške tovore, Janez pa, ki se počuti slabo, jo neobremenjen maha daleč za nama. Vse pogosteje morava počivati, vendar nezadržno pridobivava višino, medtem ko naju hoče sonce sprazniti v tej beli ponvici. V zadnji strmini pod šotorom se mi s tovara izmuzne ležalna preproga in odskaklja v dolino. Prekolnem vse svetnike, ki imajo ali pa tudi nimajo zveze s spanjem. Neumno se mi zdi, da je zletela zdaj, nekaj metrov pred šotorom, ko bi mi lahko olajšala težo že precej niže na ledeniku. No, kar je je in s Štefanom se sprava na kopanje police in postavljanje še enega šotora. Prav lepo urediva tako polico kot šotor, namestiva ležišča in spalne vreče, priveževa zastavico in se zadovoljna sama s seboj vsedeja pred taborom v sneg. Pogled roma po prehojeni poti, po kateri se pravkar vrača Janez, zaokroži čez prijateljev ožgani obraz in se vzpne na raz, ki se dviguje nad dvojko strmo v nebo. Tu čez bo vodila naša nova smer, v to sem zdaj že prepričan. Tako dobro se počutim, da preprosto ne morem dojeti, da nam ne bi uspelo in prav take misli mi izdaja tudi Štefanov obraz, prav tako zazrt v bele strmine raza. Počasi si optava prazne krošnje in se znova naveževa. Po nekaj korakih se ledeno pobočje požene strmo v globino in šotorčka ALPINE, kot je uradno ime tabora dve, nama izgineta izpred oči. Hitro se spuščava, mimogrede še Štefan opazi nesramno ležišče, ki se je ustavilo v napol zasuti razpoki in me spusti vanjo, da ga izvlečem. Nabodeva ga na smučarsko palico ob gazi in se spustiva naprej do enice, kjer naju čaka Janez v družbi z Ahujo, ki še vedno noče sestopiti. Ne ljubi se nam, da bi ga prepričevali in tako sestopimo sami. Preden zagrne večerni mrak oblike grebenov, smo spet v bazi, kjer se kot volkovi vržemo na vse, kar je mogoče spraviti v želodce. Jutrišnji dan bo za nas dan popolnega počitka, na hribu pa bo spet nova skupina. Jože, Jeglič in en nosač gredo v dvojko, Tonač, Zvone, Andrej in Slavc pa na enico in naslednji dan naprej. Ob zvokih radia Colombo, ki nam posreduje večer rock glasbe, se dogovorimo za vozni red skupin, nato pa zadovoljni z opravljenim delom zadnjih treh dni napolnimo šotore z glasovi, tako značilnimi za mirno in globoko spanje.

se nadaljuje

SEPTEMBRSKO ROMANJE ČEZ JULIJCE

Izletniški jedilnik naše planinske sekcije je za 11. in 12. september predvidel tudi izlet na relaciji Soča — Prehodavci — Hribarice — Vogar — Bohinj. Čeprav je ta izlet sledil pohodom čez Zillertalske Alpe in Kamniške Alpe, ima več skupnega z julijskim potepom preko Triglava, saj je bilo tokrat izhodišče iz Trente oziroma Zadnjice, ki smo jo takrat videli daleč spodaj iz strmin Bambergove smeri.

Po silni nevihti, ki se je zropotala v noči pred soboto, je pravi čudež, da se nas je v goriškem avtobusu nabralo kar 13 sicer zagrizenih skalohodcev. Povrhu vsega je to številka, ki naj bi obetala vse prej kot dobro. Zanesli smo se morali na to, da smo "colorjevci" pač vedno tako zoparno dobre volje, da preženemo še tako slabo vreme. Med vožnjo do Kranjske gore je bilo prav čemerno oblačno. Ko pa smo mimo Erike in stare ruske kapele pričeli vijugati proti Vršiču, se je pričelo svetlikati in megla redčiti. Tudi sprevodnikova slaba volja je napovedovala spremembo na bolje. V slabo voljo smo ga spravili mi, ki smo se sicer zelo vzorno vedli, le malo smo se pošalili na račun Čobija, ki je po radiju "zavijal" vzporedno s cesto. Ker je bil sprevodnikov ildo, je slednji demonstrativno ugasnil sprejemnik. Pa kaj bi se žrli zaradi čudakov, ko itak nikoli ne veš, kaj jih lahko razžali. Po okrepičnem čaju v Tičarjevem domu, ki je po naletu lanskega plazu zopet obnovljen, nas je avtobus zapeljal v dolino Trente ter mimo Kugyjevega spomenika (Julius Kugy, pionir našega gornišтва, ki je prvi opeval lepote slovenskih

gora) prav do izvira Soče. Povzpeli smo se do samega vrela na vrhu izvira, odkoder so zaradi predhodnega deževja bruhale na plano silne količine bistre in hladne vode. Od šoferja in sprevodnika smo se poslovili pri domu "Zlatorog" ter se po obilni malici napotili v dolino Zadnjice. Nasproti plazu, po katerem smo se vzpenjali proti Prehodavcem, smo lepo videli Luknjo, ki je bila brez meglic, za njo pa celo zaplato modrega neba. To naj bi bil znak za lepo vreme; šele kasneje smo izvedeli, da to velja le takrat, kadar "čisto" Luknjo vidiš iz doline Vrat. Vreme pa se je kasneje zvečer vseeno lepo uredilo.

Pot navkreber smo presopihali brez posebnih preteljajev, le Srečo, ki je bil v vodstvu, bi skoraj zašel po drugi strani nazaj v Trento in zapeljal za seboj še dve dekleti. Čeprav pozno popoldne, smo bili med prvimi obiskovalci kočice na Prehodavcih, ki bodo v njej tudi prenočili. Za nami so jeli prihajati še planinci iz doline Sedmerih jezer ter s Kanjavca in Triglava. Po prebitih naporih sta nam zelo teknila enolončnica in čaj. Nekako ob pol šestih zvečer nas je presenetil srednje močan potres iz sosednje Italije, prvi iz septembrske serije. Še najbolj smo ga zaznali tisti, ki smo se bali, da nam ne prevrne kozarcev s pivom. Oskrbnica pa je menila, da tresljaje povzročča veter, ki maje z vrvmi pripeto streho. Čez pet minut je sledil drugi, daljši sunek, najbolj nejeverni pa smo se zunaj kočice prepričali, da je popolno brezvetrje in je potres povsem pristen. Ne glede na vzroke je Srečo vso zadevo vzel bolj za šalo in predlagal, naj gremo sedet na streho, da hiša ne bi več plesala. Po mirni noči ter zajtrku smo si namesto umivanja in jutranje telovadbe ogledali okoliške planine; razgled je bil čudovit, obetal pa se je prav takšen dan. V skupini na severu so izstopali Prisojnik, Škrlatica in Razor, lepo pa se je

videl tudi Pogačnikov dom pri Križkih jezerih. Desno nad nami se je dvigal Vršac, za katerim sta skrita Kanjavec in Triglav. Bolj proti jugu so Debeli vrh ter Zelnarica in Lepo špičje, med katerima se spušča Dolina Triglavskih jezer. Daleč na jugozahodnem obzorju se dviga mogočni Krn, na zahodu Bavški Grintavec, desno od njega, daleč v Italiji Viš in Montaž, severozahodno pa Pelc, Mangart in Jalovec.

V ranem jutru smo se mimo prvih Triglavskih jezer, to je Jezera pod Vršacem, Rjave mlake in Zelenega jezera napotili proti Hribaricam. Prvotno smo se nameravali povzpeti še na Kanjavec, ki pa je bil že odet v poledenelo snežno odejo. Ker smo bili brez cepinov in derez, je naš vodnik "trisolc" Jože iz varnostnih razlogov menil, naj ne bi šli gor, da ne bi kdo na prehitern način zmanjšal višinsko razliko. Tako smo jo ubrali na Zelnarico, katere nasprotna stran se skoraj navpično spušča v Dolino sedmerih jezer. Medtem ko smo se kot martinčki gredli na jutranjem soncu, smo pod seboj občudovali največje izmed Triglavskih jezer, to je Veliko ali Ledvično jezero, ter hrbet Lepega špičja, ki se razteza vzdolž nasprotne strani doline. Med Zelnarico in Debelim vrhom se pot spušča po rahlo padajoči dolini, ki je spomladi idealen teren za turno smuko. Komaj opazna steza priča, da ta smer običajno ni dosti koriščena, zato pa so naravne lepote toliko bolj pristne. Svet prehaja iz skalnih melišč v nežne jase in manjše pašnike, poraščene s fino gorsko travico, ob poti pa je obilo planinskega cvetja, v tem času predvsem planik. Čeprav je pot dolga, tega ni opaziti, zahvaljujoč bogato spreminjajoči se pokrajini. Nižje doli se prične kraljestvo macesnov in borov, za katerim pridemo mimo Planine ovčarije do Planine pri jezeru. Postanek smo izkoristili za uničenje poslednjih zalog provianta. Tukaj obnavljajo tudi dom, ki je z jezerom in lepim okoljem prijetna izletniška točka za enodnevni izlet iz Bohinja. Od tod pa do Doma na Vogarju nas je pred žgočim soncem ščitila streha listnatega gozda. Tu so tudi primerni gobarski tereni, žal pa je bilo kmalu po polni luni, tako da smo dobili nekaj sirovk in prašnic, komaj za eno dobro večerjo. Nekateri so računali še na dežnikarice, ki ponavadi zrastejo pod spomenikom bohinjskih železničarjev; ker pa luna nima poslušna za takšne špekulacije, je Anica ostala brez (gobje) večerje.

Konec poti, to je spust z Vogarja k Bohinjskemu jezeru, je bil najbolj strm del naše romarske magistrale, tako da so se nam še ob jezeru tresla kolena. Upajmo, da ne zadnjič!

Tekst in fotografije:
Andrej Golubovič

ZAHVALA

Skupina 16 upokoencev, ki smo bili izbrani v letu 1976 za letovanje v počitniških hišicah v Pelegrinu, se iskreno zahvaljujemo sindikatu oziroma upravi "Color" Medvode za prijeten oddih.

V ponedeljek, 13. septembra ob 11. uri smo se srečni in dobre volje odpeljali z dvema kombijema

proti morju. Med kramljanjem s starimi sodelavci smo kar hitro prispeli na cilj. Kljub slabemu vremenu, ki nas je pričakovalo in spremljalo še nekaj dni, nam dobre volje ni primanjkovalo. Ob dobri hrani, za katero je poskrbela tovarišica Fani, prijetnem vzdušju in lepšem vremenu v naslednjih dneh, so se naši dnevi od diha hitro bližali koncu. Srečni in zadovoljni ob spoznanju, da nismo pozabljeni, se še enkrat zahvaljujemo za izkazano skrb, ki smo je deležni vsako leto.

Franc Okršlar

Na novo so se zaposlili

Andreja Povše za nedoločen čas v kadr. spl. sektorju
Zvonko Knez za nedoločen čas v odd. kuhinje, sinte-
ze, polnilnice

Ibrahim Kadirić za nedoločen čas v nitrooddelku
Marjeta Jamšek za nedoločen čas v razvojnem sektor.
Smiljan Plesnik za nedoločen čas v kadr. spl. sektorju
Vitomir Dragomirović za nedoločen čas v skladišču
materiala—prevzem

Ivana Jenko za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Vera Grmovšek za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Jožef Hozjan za nedoločen čas v oddelku kuhinje, sinte-
ze in polnilnice

Vladimir Radič za nedoločen čas v oddelku disperzij
Miroslava Barle za določen čas v prodajnem oddelku
Tomaž Fujan za nedoločen čas v oddelku kuhinje, sinte-
ze, polnilnice

Tone Zavrl za nedoločen čas v oddelku kuhinje, sinte-
ze, polnilnice

Bojan Babnik za nedoločen čas v oddelku kuhinje,
sinteze in polnilnice.

Delovno razmerje so prekinili

Sonja Mikulič iz tehn. vodstva

Upokojila sta se

Olga Kušar iz nabavnega oddelka,
Franc Košenina iz skladišča materiala—prevzem

Odšel v JLA

Peter dipl.ing. Trpin iz razvojnega sektorja

ČESTITKE

Marjeta Bernard iz kadr. spl. sektorja in Janez Štrukelj
iz kadr. spl. sektorja sta se poročila — čestitamo

Andreja Knific iz sklad. materiala-prevzem in Radoslav
Lazarevič iz oddelka mešalnice sta se poročila
— čestitamo

Rezki Fojkar iz vzdrž. obratov in Alojzu Fojkar iz kadr.
spl. sektorja se je rodil sin — čestitamo

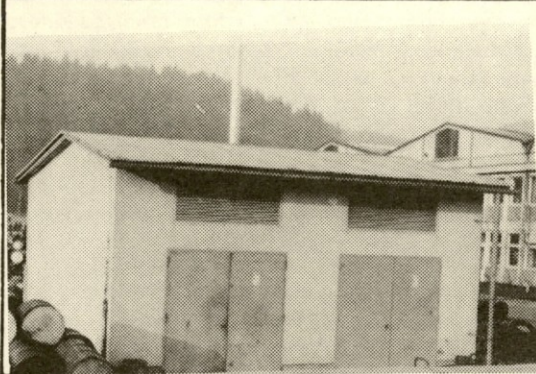
Franci Kamin iz oddelka mešalnice se je poročil
— čestitamo

Francu Smogavec iz transporta se je rodila hčerka
— čestitamo

Franc Osredkar iz oddelka kuhinje, sinteze in polnil.
se je poročil — čestitamo

Stane Jamnik iz priprave dela se je poročil
— čestitamo

NAGRADNA KRIŽANKA

										VARNOSTNI SVET	UMETN. SMER 19. STOL.	UREDITEV, PRENOVITEV	UGOSTITELJSKOST, KONCENTRACIJE (KOP.)	PRVA ČRKA	SESTAVIL: 4C	RAKODOLNA PITAČA	PLEN	UMETNIŠKI PIKER	
											SLOVAN INDIJSKI DINAR								
											STOLP (SRBOVKA)								
											UBOJ RZISKA DRŽAVA								
TEMPO	ZIMRE- LENA LONČNICA	BRINOVEC	ZATO- ČIŠČE	SIBIRSKA MOČVARA	KANADSKA PRAVILNA AVSTRILA														ZAČETEK RABCEDE ITALIJA
TEKMA ČOLNOV																			
OBVESTILO, NAZNA- NILO																			
MERILA ZA BRANJE GLAVNE SKALE																			
KOSITER																			
NEŽEN, DROBEN																			
PRERODSKO ZNAHENE																			
INDIJSKI DENAR																			
MATAVUL SIMO																			
AMPER																			
ULITA TISKARSKA ČRKA																			
ZOBNI KAMEN																			
PASMA																			

Za pravilno rešitev slikovne križanke razpisujemo tri nagrade:

1. nagrada 60 dinarjev
2. nagrada 40 dinarjev
3. nagrada 20 dinarjev

Križanko oddajte v splošni sektor z oznako "Nagradna križanka oktober" do vključno 10. decembra 1976. Vsakdo lahko sodeluje le z eno križanko.

Obilo sreče!

COLORJEVE INFORMACIJE št. 10/56), leto 5, oktober 1976. Izdaja jih organizacija združenega dela Color Medvode, vsak mesec v nakladi 700 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: dipl. arh. Janina Ferjančič, Alojz Izlakar, Anica Rozman, ing. Rihard Pevec in Franci Rozman, glavni in odgovorni urednik. Fotografije: Franci Rozman. Oprema: Pavle Učakar. Tisk: Partizanska knjiga, Ljubljana.

PRAVILNA REŠITEV KRIŽANKE IZ AVGUSTOVSKE ŠTEVILKE

Isale

SOUTH		LISTNA ZREBLJA	POŠTNO ŠTEVILKA	OLJNA POKROVA	PRIVOLNI	ZDRAVNIK	ŠTIP	PRIVOLNI	VEŠTA
SKLADIŠČE	LATENTEN	TOPIL	ROKIRATI	ONATAS	EDEMI	SEJA	PLLOT	LOT	RYT
EDAM	ZENANA	EPIKIKEL	RAT	TRN	PLLOT	LOT	RYT	OT	PERETA
AMORALEN	RATITOVEC	JAL	SNRK	GS	IZRASTEK	ODDA	OD	QU	T
IR	76	MON	TRER	AL	RO				

PRIZNANJE

- Priznaj Jože, da so moje prsi edine, ki si jih božal!
- Edine in od vseh najlepše!

PIVSKA

- Žalostno je, če se človek preveč napije!
- Zakaj?
- Zato, ker več piti ne more!

V BRIVNICI

- Imate še eno britev?
- Zakaj?
- Da se bom lahko branil!

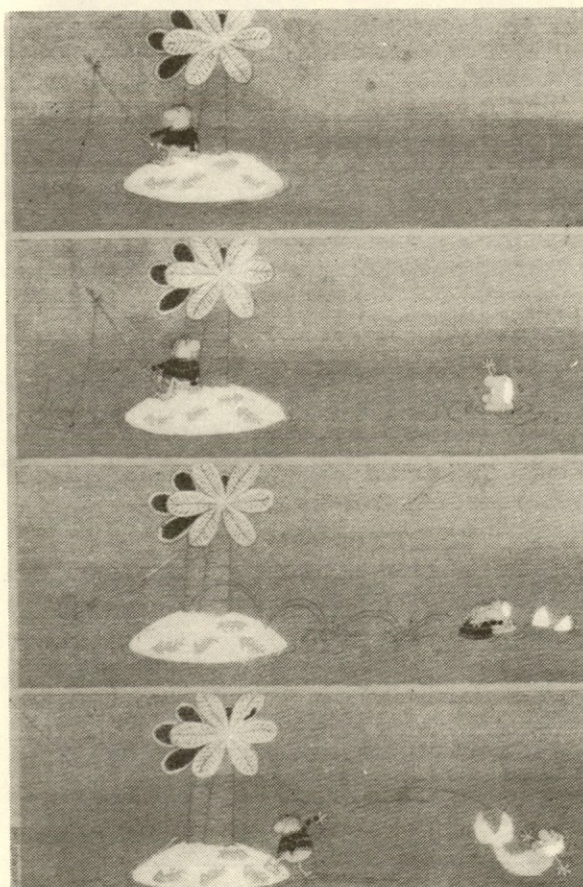
PRI ZDRAVNIKU

- Tovariš zdravnik, pomagajte! Pred očmi se mi kar naprej delajo črne pike ...
- In kakšno barvo bi vi želeli?

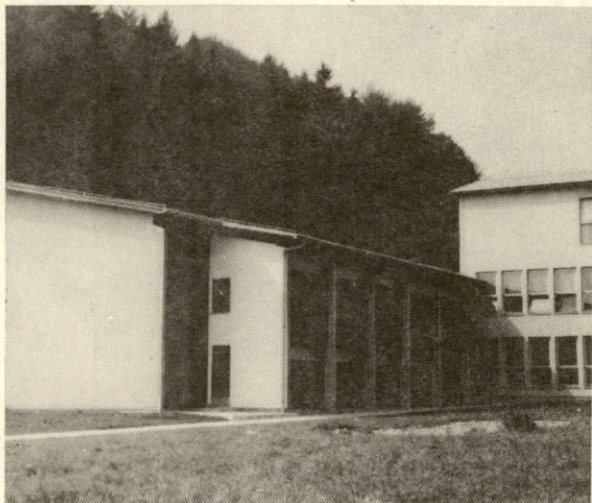
Za nagradno križanko iz avgustovske številke Color-jevih informacij smo prejeli 26 rešitev. Javno žrebanje smo tokrat izvedli v prodajnem oddelku. Komisija v sestavi Mimi Jamnik, Viki Ažman in Viktor Velkavrh je za dobitnika prve nagrade 60 din izžrebala Mira Šuštarja, drugo nagrado 40 din prejme Cvetka Širok, tretjo nagrado 20 din pa Miloš Milašinič. Nagrade smo izžrebancem izplačali z osebnim dohodkom v mesecu novembru. Čestitamo!

misli

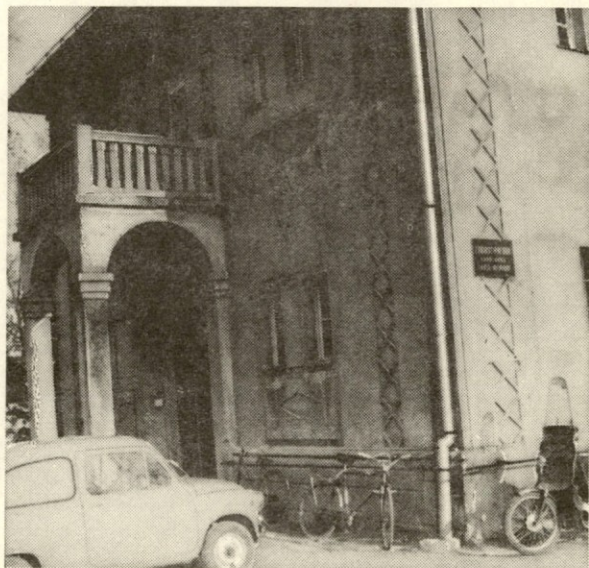
- Ne vem zakaj se mnogi po nepotrebem delajo neumne!
- Tudi s slabim obnašanjem nekateri naredijo šolo življenja!
- Ti meni, jaz tebi, samo da ne gre iz najinega žepa!
- Potrošniki smo postali tedaj, ko smo namesto dni začeli šteti denar!
- Stare probleme najlažje rešimo z novimi!

GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" —

telovadnica v Preski že služi svojemu namenu ...

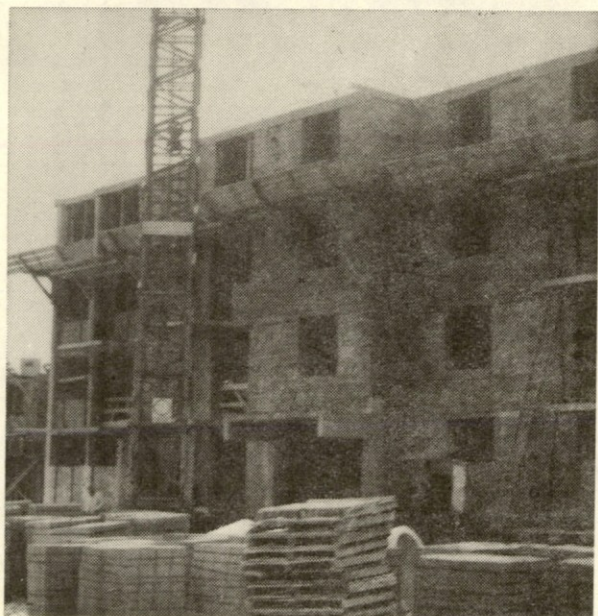
zdravstveni dom Medvode bodo že v bližnji prihodnosti zamenjali novi prostori ...

najprej urejeno varstvo v vrtcu, nato pa po znanje v celodnevno šolo ...

Foto: Franci Rozman

na tem prostoru bo zrastel VVZ Medvode—Svetje ...

v Preski bo v novem stanovanjskem bloku VVZ za 90 otrok ...

GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" — GLASUJMO "ZA" — GLASUJ